

1911-04-15

AFSENDER

Sigurd Swane

MODTAGER

Christine Swane

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Fremgår af brev

Generel kommentar:

Secession: kunstnere, der navnlig i slutningen af 1800-tallet brød ud af de traditionsbundne

kunstnerorganisationer og dannede grupperinger/afholdt udstillinger eks.

Den Frie Udstilling (stiftet 1891) Det er uvist hvilken af brødrene Gauguin, der nævnes i brevet.

Afsendersted:

København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Poststempel

Modtagersted:

Kerteminde

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adresse på kuvert.

Omtalte personer:

Laurentius Allerup

Sandro Botticelli

Jean Gauguin

Pola Gauguin

Ernst Goldschmidt

Cornelius Gurlitt

Adolph Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Christian Rimestad

Peter Paul Rubens

Raffaello Sanzio da Urbino

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Sigurd Swane har været syg, men er ved at komme sig. Har under sygeforløbet tænkt over de krav, der stilles til kunstnere og de krav man stiller til sig selv. Skal have et møde med Rimestad. Der bliver ingen secession i Berlin. Måske skal der være et møde med Gurlitt en af dagene. Sigurd Swane glæder sig til at komme hjem.

TRANSSKRPTION

d. 15 - 4 -1911

Kære lille Ugle

Ja nu er jeg da så vidt at jeg er oppe hele Dagen, men ud tør jeg ikke vove mig endnu, jeg må passe så stærkt på ellers sætter det sig vist fast med en Hoste der river så grimt og i Hals og Bryst, men ved Forsigtighed kan jeg holde den tilbage og sikkert også snart blive helt af med den. Hvis Vejret er mildt og lidt stille i Morgen går jeg lidt ud og det glæder jeg mig meget til, skønt jeg endnu er noget mat i Benene.

Så har jeg skrevet til Rimestad, om jeg kan træffe ham Mandag

Formiddag, jeg var oppe hos ham en Dag, inden jeg blev syg, men traf ham ikke hjemme og hvis jeg ikke kan træffe ham Mandag så Tirsdag.

Nu er jo rimeligvis Goldschmidt kommet hjem fra Berlin, jeg mødte Gauguin i Søndags, og så vidt han vidste dengang blev heller ikke Secessionen til noget, så var der Gurlitt tilbage, endnu. Hvis det nu ogsaa er revnet – ja hvad så, der skulde vist være et Møde, en af Dagene nu, om Sagen, kan jeg få det påskyndet, må jeg jo helst blive og tage det med. Skønt nu længes jeg jo også efter at komme hjem igen.

Jeg længes efter at vi sammen skal tage imod noget af den Sol der kommer – må nu blot ikke alt for meget formørke den – ja imod den altsammen. Man mener jo at jeg står bedre nu end i Efteråret. Til Efteråret skal jeg altså stå bedre end nu og til Foråret igen bedre o.s.v. Det er et stort Krav at tage på sig at være Kunstner. Jeg lå og tænkte mig nogle Figurer og Farver på et stort Lærred, kender du hvordan et Billede sådan kan begynde at danne sig i en, og vokse og næsten være færdigt, uden at det var muligt at sige hvad det forestiller og uden at man føler nogen Trang til at prøve at tegne det først – men til at lade det gro frem på det store Lærred og der efterhånden dække ens Forestillinger. Ja sådan fantasierer man. Men har man ikke både Ret og Pligt til at forlange det bedste af sig – og det bedste – det er simpelthen æventyrligt, det river Børn og Voksne med sig, det kender ikke til Modstand, det besejrer uden videre – og hvem lykkes det – en gammel byzantinsk Mester, en Rafael, en Botticelli, en Rubens – og så? Å vi må være glade om hvert lille Billede kan

blive en lille Sten som sat sammen med alle de andre kan danne et Mosaik der kan glæde Mennesker som ikke har det endnu større, det i sig selv helt rige og fyldige Værk at se på – og så måske berede Vejen. Men så er også hver Kvadrattomme betydningsfuld og al Omhu værd.

Jeg er sikker på at du har arbejdet når jeg kommer hjem, ikke sandt. Jeg glæder mig til at se hvad du har lavet.

Jeg glæder mig måske også til at tage min lille Pige ind til mig, men det tænker vi ikke på når vi er borte.

Nu skriver jeg ikke før Mandag, for her foregår så lidt, så her er altså også kun lidt at skrive om. De hilser dig allesammen, de er glade ved at du nu er rask igen.

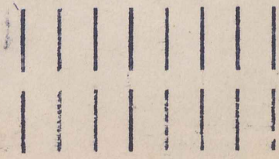
Hils Marie, Lases, Agrarens, Allerup, hvis du ser ham.

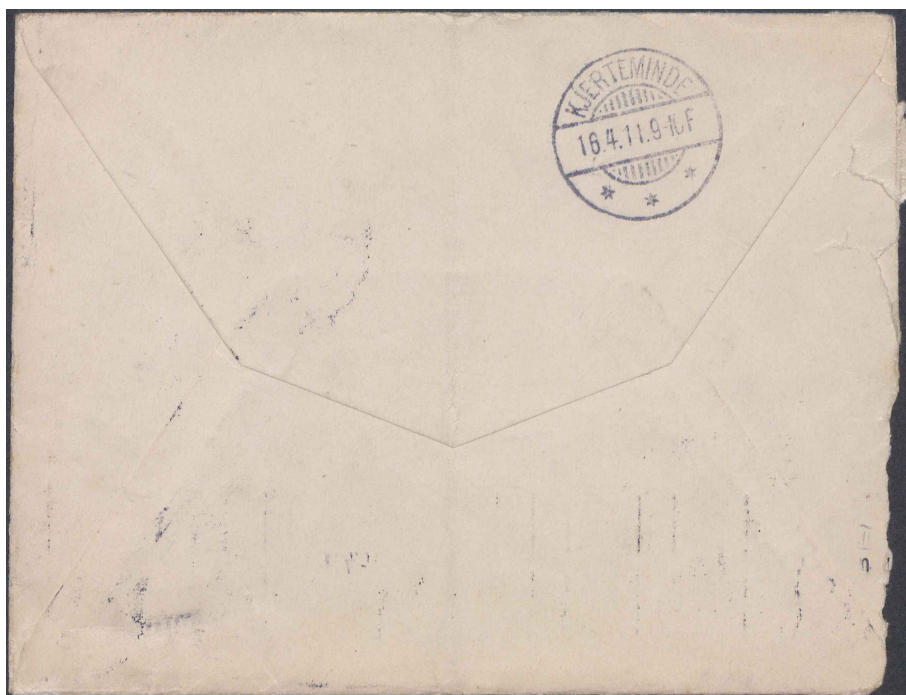
Din Sigurd

Til Fru Christine Puane .

Karbyhus .

Rertemunde .

2. 15-4 - 1911.

Kære Lille Ugle

Ja nu er jeg da så vidt at jeg er oppe
helt dagen, men id før jeg ikke vove
mig endnu, jeg må passe så stærkt på
ellers rætter det sig fast med en Ugle
der river så grimt og i Hals og Bryst,
men ved Forsigtighed kan jeg holde den
tilbage og sikkert også snart blive helt
af med den. Hvis Vejret er mildt og
lidt stille i Morgen går jeg lidt ud og
det glæder jeg mig meget til, skønt jeg
endnu er noget uet i Benene.

Så har jeg skrevet til Rimstad, om
jeg kan træffe ham Mandag Formiddag
jeg var oppe hos ham en dag, inden
jeg blev syg, men traf ham ikke
hjemme og hvis jeg ikke kan træffe
ham Mandag så Tirsdag.

Nu er jo rimeligvis Goldschmidt kom-
met hjem fra Berlin; jeg mødte
Sanguin i Søndags, og så vidt han
vidte dengang blev heller ikke Seces-
sionen til noget, så var der Gærløft

tilbage, endnu. Hvis det endog er
næret — ja hvad så, der skulde vist
være et Møde, en af Dagene nu, om
Sagen, kan jeg på det påskjødte, min
jeg jo helst blive og tage det med.
Skært nu længe jeg jo også efter
at komme hjem igen.
Jeg længe efter at vi sammen
skal tage imod noget af den Sol
der kommer — nu nu blot ikke alt
for meget fornødske den — ja imod
den alt sammen. Man mener jo
at jeg står bedre end i Efteråret.
I Efteråret skal jeg altså stå
bedre end nu og vil foråret igen
bedre o. s. v. Det er et stort Kæv
at tage på sig at være Kunstner.
Jeg har og tænkte mig nogle Figurer
og Farver på et stort Særred, kender
du hvordan et Billede sådan kan
begynde at danne sig i en, og vokse
og næsten være færdigt, inden at
det var intet at sige hvad det

forestiller og inden at man får
ingen trang til at prøve at tegne det
først — men til at lade det gro
frem på det store Særred og der
efterhånden sætte en Forskilling.
Ja sådan fantaserer man. Men
har man ikke både Ret og Blyt
til at forlange det bedste af sig —
og det bedste — det er simpelt
men eventyrligt, det river Børn
og voksne med sig, det kender
ikke til Modstand, det besøger
inden videre — og hvem lykkes det
— en gammel bysantinsk Mester,
en Rafael, en Batticelli, en Ribey
— og så? Å vi må være glade om
hvad alle Billeder kan blive en lille
Sten som står sammen med alle de
andre kan danne et Mosaik der
kan glæde Mennesker der ikke
har det endnu store, det i sig
selv helt rige og fyldige Værk at
se på — og så mærke Berønde Vejen.
Men så er også hver Kvadratkunsts
betydningsfuld og al Omhu værd.

— Jeg er sikker på at du har arbejdet
når jeg kommer hjem, ikke sandt.
Jeg glæder mig til at se hvad du har
lavet.

Jeg glæder mig måske også til at tage
min lille pige ind til mig, men det
tænker vi ikke på når vi er borte.
Nu skriver jeg ikke for Mandag, for
vi forbereder så lidt, så her er altså
også kun lidt at skrive om. De
venter dig allesammen, de er glade
ved at du nu er rask igen.

Ellis Marie, Søren, Agnereus, Allevig
når du ser dem.

Din D. Sørensen